

endnu ikke udarbejdede, men deres Indhold kan ikke antages at ville komme i Strid med de foreliggende Regler.

Det skal dog bemærkes, at i de udenfor København beliggende Arresthuse, der anvendes som Varetægtsfængsel og til Udstaaelse af kortvarige Straffe, kan det — som forøvrigt ogsaa forudsat i de af »Commission Internationale Pénale et Pénitenciaire« til Reglerne knyttede Bemærkninger — ikke lade sig gøre paa alle Punkter fuldt ud at opfylde de stillede Krav, men Behandlingen af Fangerne i disse Smaafængsler foregaar ud fra de samme Grundtanker, som har fundet Udtryk i de ommeldte Regler.

Spørgsmaalet henvistes i Aar til Forsamlingens 5. Udvalg, og Diskussionen drejede sig her om 3 Punkter:

- 1) Arbejdet for ensartede Straffelove.
- 2) Samarbejde mellem Staterne til Forhindring og Undertrykkelse af Forbrydelser.
- 3) Straffeudstaaelsen.

Der var ikke Enighed om, hvorvidt det første og det andet Punkt skulde inddrages under Forhandlingerne. Med Hensyn til Bestræbelserne for at tilvejebringe ensartede Straffelove, henledte adskillige Delegerede Opmærksomheden paa, at Folkeforbundet allerede havde taget Initiativet til Afsluttelsen af en Række Konventioner, der havde et saadant Formaal, f. Eks. Konventionen om Handel med Kvinder og Børn, Slaverikonventionen, Konventionen om Opiumshandel, Konventionen om utugtige Offentliggørelser m. m. Det fremhævedes endvidere, at saavel offentlige som private Institutioner havde vedtaget Resolutioner til Støtte for Arbejdet for saadanne ensartede Love. I Betragtning af de saaledes fremsatte Synspunkter og det allerede udførte Arbejde, kom Udvalget til det Re-

sultat, at den bedste Fremgangsmaade vilde være at spørge visse særligt kvalificerede og uafhængige Organisationer, paa hvilken Maade Forbundet bedst kunde deltage i dette Arbejde. De Svar, der modtoges, skulde forelægges for Folkeforbundsmedlemmerne, saaledes at disse kunde afgøre, hvorvidt Folkeforbundet skulde deltage i Arbejdet paa dette Omraade.

En tilsvarende Afgørelse blev truffet med Hensyn til Spørgsmaalet om det internationale Samarbejde til Forhindring og Undertrykkelse af Forbrydelser.

Med Hensyn til det tredje Punkt: Straffeudstaaelsen, havde en Række Regeringer, ligesom den danske, afgivet Erklæring om de af den internationale Fængselskommission udarbejdede Regler for Fangers Behandling. Der var endvidere modtaget Udtalelser fra internationale Institutioner, fra det internationale Arbejdsbureau og forskellige af Forbundets Organer. De Problemer, man særligt beskæftigede sig med, var Ungdomsforbrydere, Vaneforbrydere, Behandlingen af abnorme Forbrydere, politiske Forbrydere, Deportation, Hjælp til og Hjemsendelse af udenlandske Fanger, disciplinære Forholdsregler, Betaling for Fangernes Arbejde samt de almindelige Forhold i Fængslerne.

Resultatet af Forhandlingerne blev, at Forsamlingen besluttede at tilstille den internationale Kommission for Fængselsvæsen de Udtalelser, der var modtaget til de af Kommissionen udarbejdede Regler, med Anmodning om at ville gennemgaa Bemærkningerne. Saa snart Kommissionens Svar foreligger, skal Regeringerne anmodes om at overveje, paa hvilken Maade Folkeforbundet bedst kan deltage i Behandlingen af dette Spørgsmaal, enten saaledes at man samarbejder med Kommissionen, eller ved at man opretter en særlig Folkeforbunds-komité.